

Felvidéki Híradó.

TÁRSADALMI és KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 4 ft. Fél évre 2 ft.
Negyed évre 1 ft.

MEGJELENIK: MINDEN VASARNAP.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivataltalra czimezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.
A hivatalos hírdetéseket, kéziratokat péntekig kérjük beküldeni

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA

100 szög 2 ft. ezentúl minden megkezdés
száz szögűl 50 krral több

Előfizetési felhívás

a »Felvidéki Híradó« X. évfolyamára.

A Felvidéki Híradó immár 10. évfolyamára lépett s amint eddig, úgy ezentúl is fokozott erővel igyekszik hivatásának megfelelni. Nem kell új programmal előállnunk, hiszen 9 éves nultunk elégséges program. Azon ígéretnket azonban készségesen megújítjuk, hogy a közérdekű társadalmi kérdések tárgyalásával tisztáznunk iparkodunk az eszméket és esetleg irányt adni a közszellemnek, ha az netalán habozva állana valamely társadalmi, nemzeti, vagy kulturális kérdéssel szemben.

A nemzetiségi kérdésekben szintén sem célnak a bujtotgatás; de egyik fő feladatunknak tekintjük, hogy nem magyarajkú polgártársaink rokonszenvét és tisztelőjét a magyar állameszme és annak tekintélye iránt fölebbesszük, főtartásuk és erősítsük. A személyeskedéstől ezentúl is hűséges tükre lesz a hazai és külföldi általános érdekek csemenyéknek.

Lapunk előfizetési ára marad a régi:

egész évre . . . 4 ft.,
fél évre . . . . . 2 „
negyed évre . . . 1 „

Hazañas tisztelettel

A FELVIDÉKI HIRADÓ
szerkesztősége.

A szerencsétlenek érdekében.

A véletlen úgy akarta, hogy nem rég egy délután két igazán számlanandó lelki nyomorékkal, feleszüvel találkoztam.

Az egyik Turóc-Szt.-Márton főutcáján kinos benyomást kelő jagatásaival, szivrepesztő, fájdalmas nyögéseivel kísérté kőzhadonásait s megállta az uton, kezdé levetni s ismét felöltöni rongyruhát, miközben neki szaladt az arra menő embereknek.

Részvételtjes megilletődéssel távoztam a megye fővárosából.

Alig szállított azonban a gyors vasparipa rendeltetésem utolsó vasutú állomásáig, midőn Moskóc közűség táján ismét egy szerencsétlen bolondnál jöttem össze.

Valóságos rémnek tűnt fel, félig meztelenül a dermesztő hidegben, meztiláb, fejtakaró nélkül s futva, mi a legjésztöbbsz jelleget kölcsönözötte a szegény teremtsénel.

Önkénytelenül összerázkódtam, megborzadtam e valóban szomorú látványon! Megrendült a lelkem annak gondolatára is, hogy a XIX. század utolsó cyklusának alkonyán, midőn az emberiség a leghumánusabb eszmékért küzd, tengernyi humánusabbnál-humánusabb intézetet létesített és folyton létesít, midőn még az állatok védelmére is egyesületet alkot; lehet az emberi közömbösség, a könyörtelenség szomorú, igazán szomorú jelenetével találkozunk!

Ugy tudtam meg, hogy e szerencsétlenek faluról-falura bujkálnak, miközben nem egyszer veszélyes ijedelmet keltenek váratlan s bármely időpontban való megjelenésükkel s még jó tulajdonságuk, hogy nem bántanak. S ezen okból, mint eddigé, az ártalmatlan bolondokat eltűrik.

Nem tudom, vajjon nem kötelessége-e azon közűségnek, melynek szűlőltjei, e szánandó teremtményekről gondoskodni, vajjon nincs-e valami alap, melyből tán maga a megye gondoskodik róluk?

Annnyit azonban emberi érzésem enged következtetni, hogy ez semmiképp sem humánus intézkedés, a midőn manapság ily szomorú jelentekekkel találkozunk.

Lehetetlen, hogy meg ne essék az ember szive a szerencsétleneken, mert vagy a bolondok házába kellene szállítani, ha valósággal azok, vagy pedig, ha csak félig azok, ha más szempontból nem is — tisztá emberi szánalomból, részvétből, módol, utat kellene találni arra, hogy gyogykezeltesse.

Sok mindenfélre áldozik ma a társadalom, de bizonyára emberhib dologra nem vesztegetheti filléreit, mintha siet segíteni a szerencsétlenek legszerencsétlenebbjein.

Egy kis jóakaral, tán csak egy kis figyelem az intéző körök részéről s a szánandó teremtmények fájdalom-könnyeit le lehetne törölni a szörnyű kín által eltorzított arcraíról!

Vagy az ilyen nyomorultak nem ér-

demesebbek-e inkább a társadalom részvételtjes támogatására, mintsem más betegek?

Nem tselekszünk Isten s emberek előtt méltányosabb dolgot annál, ha a felebaráti szeretet tetteivel segítünk a legszenvedőbbeknek.

Azon édes remény vezérelt e sokos megírására, hogy tán ez új év hajnalának derengésén a társadalom, a megye intéző körei részvéttel szívelje meg azon gondolatot, hogy e bizonygó ügyefogyottakon mielőbb segíteni kellene s találjanak mihamarabb utat-módot, a mely által tényleg segítenek is rajtuk.

S ha szabad azon végtelen igazságot ismételnem, hogy e világon az a legboldogabb, ki másokat boldogít, úgy tisztán emberi szánalomból is, mértem e szerencsétlenek nevében hallatni kérelmüket: Könyörüljete rajtuk!

Uhlyárik Szende.

A HET TÖRTÉNETE.

A képviselőház legközelebbi érdemleges ülése január hó 15-én lesz, a mikor kipehént erővel kezdhetik meg képviselőink a kormány által benyújtásra tervezett törvényjavaslatok tárgyalását.

A képviselőház munkarendje az eddigi megállapodások szerint a következő: a kisdedovársá, a vasárnapi munkaszünetre s az ipari és gyártnunkások betegelőgelyezésére vonatkozó törvényjavaslatok. Kö-

TÁRCA.

A mézáros legény.*)

Mesél: Istvánffy Gyula.

Hol volt, hol nem volt, hetedhét ország ellen, volt a világon egy nagyon gazdag mézáros, volt annak egy fia. Azt mondja egyszer az öreg a fiának:

— Édes fiam én már kiöregedtem a mézáróságomból, nem arra való vagyok én, hogy a gazdaságot folytassam, most hát által adom tenedek.

No jó, a fiú atvete.

Jön egyszer a vásár, már mintha Egerben lett volna. Főnyergeli hát a fiú a lovát, pénzt tesz a zsebibe, hogy ő majd azon vágó-marhákat vesz, azzal útra kel. Megy, mendégél egyszer egy faluba ér ő, ottan be megy a korcsmába, hogy majd megebédel, de bizony kedve szótymjént, ott maradt s csak úgy naplement tájban ment megint tovább. Hanem egy kis erdőskőben úgy rá esteledett, hogy az utat se lehetett látni.

Talált ő abban a kis erdőben egy kis házat, a kibe nem lakott egyéb egy öreg asszonnyal, bement hát oda éjszakára szállást kérni, meg a lovának valami száraz-alját, hogy a pusztá földön ne legyen.

— Édes uram, — így mondja akkor az öreg asszony — még csak szállást tudnék adni, de bizony itt száraz-alja nincs, a mi van, az alati is kádat tartok.

Hanem a mézáros legény, a hogy azt meglátta, egybe kiharította a kádat a szá-

raz alól, hogy ő maga lovát majd oda köti. Hát lelkem teremtette, mikor ki hönöríti a kádat, majd hanyat esett olyan szörnyen megéjtódt, hogyholt ember volt aajta. Itten a fiú egybe be megy, megkérdezi az öreg asszonytól, hogy honnan került az a holt ember a portájára?

Az asszony elkekeredik s így szól:

— Mit tőröm-tagadom, édes uram, az én uram az, nem más. Hét esteziedre már, hogy ott fekszik, nem bírtam eltemetni, mert hát sok párbérel mivel tartozom a pappnak, az meg azt mondta, hogy ő addig el nem temeti, míg én őt ki nem fizetem.

A mézasos legénynek nagyon megesett a szive, no meg bosszankodott is, hogy milyé ember lehet az a pap, a ki még ilyet is elnéz?

Bevárta a reggelt, akkor ír egy levelet, oda adja az öreg asszonynak, hogy vigye a paphoz. — Abban a levélben meg nem egyéb volt írva, mint hogy jöjjön a főúr egybe, aztán nagy pompával temesse el a szegény embert, a mivel meg tartozik neki a szegény asszony, azt is mind kifizeti.

Itten a pap egyvéstenegebe csendítettett a temetésre s nagy pompával eltemette a szegény embert.

Hanem a mézáros legényt nagy gond ütte, mert a pénzt mind elfizette a temetésre, meg a szegény asszony adósságába. Mitévő legyen? Hazament hát ő marha nélkül, otthon pedig elmondta az apjának mindenféle sorat, úgy, a hogy történt.

— Soh'se búsulj azért édes fiam — vigasztalja az apja — Istenért adad, majd megfizet érte az Isten.

Jön egy másik vásár, az meg úgy esett, mintha Gyöngyösön lett volna. Főnyergeli hát a legény megint a lovát, elmegy,

aztán olyan szilaj marhákat vásárol össze, hogy mikor hajtani akarta kifelé a városból, az egyik egy feié, a másik másfelé szaladt. Nagyon erős volt hát ezek még a város szélbe is érni. A hogy oda jut, elébe kerül egy kis rongyos ember s azt mondja neki:

— Hallod-e te jó ember, látom sok bajod van ezekkel a marhákkal, elmegyek én, mar mit hajcsaródnak.

— No jó, a mit kívánsz, megadom. — Megegyeztek ők ottan egybe.

— Hanem édes gazdám mond meg most már mi a neved?

— Az enyém János, de hát a tied? — kérdi a mézáros legény.

— Az én nevem is János.

Azt mondja aztán a kis rongyos ember:

— Hallod-e te édes gazdám János, úgy látom, el vagy melegevde, erejé igyál meg íté a korcsmában egy mesely bort, addig én lassan elhajtok.

Szavát fogadta hát a legény, bement, de mikorra megitta a meszely bort, az a kis rongyos ember úgy elhajtotta a marhát, hogy már alig látta. Egybe nyeregbe üt, de bizony, csak otthon érte utól.

A hogy haza érnek, azt kérdi a mézáros legény:

— Hallod-e te hajcsaróm János, most már mond meg mit kívánsz a hajtásért?

— Semmit sem édes gazdám, ha én addig szolgálatok nálad, a mig nekem te szük.

No jól van, rááll a mézáros legény, aztán úgy szolgálja őt a kis rongyos ember.

Jön megint egy vásár. Elmennek hát ők arra mind a ketten úgy gyalog szerrel, vágó-marhát venni. Dél tájon beérnek egy erdőbe, megteszik ott az ebédet s hogy a

mészáros legényre ráért a bággyadtság, elpihentek. — A mézáros legény elaludt, hanem a kis rongyos ember nem, hanem elment szíjjel nézni, az erdőre. Aztán a hogy ott jobbra-balra botorászik, egy nagy kősziklára ér, onnét véletlenül a völgybe néz, hát látja, hogy a kő alatt 12 betyár ott ekzeccerőzik, mint a katonák.

Itten a kis rongyos ember meg akarta tudni, hogy kik azok? Volt ott egy nagy kő, azt hat ő megrugta, aztan a merre az legurult, a fat mindenütt törté. Arra a 12 betyár nagyon megijedt, beugrott a kő alá a barlangba.

Akkor a kis rongyos ember lement közejük megkérdezni, hogy kik ők, mik ők? — Azok meg azt mondták neki, hogy szökött katonák, meg betyárok.

Igy szól arra a kis rongyos ember:

— Halljátok-e ti betyárok, én is szökött katoná v a g y o k, betyár meg l e s z e k, ha nincs elvenvőtetekre, meg ha én fogok nektek parancsolni, mert im' a katonaságnál is én voltam a legfőbb.

Azok beleegyeztek.

— No most már mutassátok meg nekem — így mondja megint a kis rongyos ember — hol van a mit rablótatok?

Akkor bevezették őt a betyárok a barlangba, megmutatták neki. Volt ottan arany meg ezüst anyyi egy rakason, hogy szőrlapáttal se hanyhatta volna ki tiz ember egy nap alatt.

A hogy ezt is megnézték, kimentek ők újfént ekzeccerőzni.

Hanem a kis rongyos ember nagyon megharagudott, mert nem jól ekzeccerőzött a betyárok s sorra öldöste őket, a barlang kulcsát meg magához vette, azzal visszament a gazdájához. Hát az meg, lelkem

* Mutatvány szerzőnek Liptó-Szt.-Miklóson megjelent »Palóc mesék a fonóbeli« című munkájából.

vetni fogják ezeket a bosnyák-hercegovinai csapattesteknek a magyar korona országi területére való behozataláról szóló javaslatok. E közhöz benyújtának a konzularis bírásoknál szállított és a királyi szervezetek módosító előterjesztések. Ezekután kerül a sor a közigazgatási reformjavaslatokra.

A főrendiház múlt év és h 18 és 19-én ülést tartott. Ezen üléseken a főrendiház egyhangúlag fogadta el a kormány költségvetését, mire Wekerle Sándor pénzügyminiszter behatárolt ismertetette a budgetet. A részletes tárgyalás során a kultusbudget egyetemen téfelénél Császka György zsepi püspök kijelenté, hogy a költségvetés megszavazása a püspöki kar által, eskias azon évenként kifejezett határozott kijelentése és fenntartása mellett történik, hogy ezen szavazatukból a budapesti egyetem katolikus alapjai és alapítványainak ezen jogi természetére nézve semminemű hátrányos következtetés ne vonassék. Császka Albin gróf agra utalt, hogy a budapesti kir. tudományegyetem állami jelleggel bíró főiskolának ismeri, de ezáltal nem tagadtatik meg az egyetem eredete, valamint nem prejudikáltatik ezen eredet eszleges következményeinek sem. Ezután Zichy Nándor gróf 123 elkeresztelési kérvényt nyújtott be, de előadta, hogy számos főrendi katolikus tag felkérte őt, hogy nyilvánítsa ki nevükben, hogy ok és kérdésben való eljárásukat és álláspontjukat a főrendiházban katolikus egyházi tagjai álláspontjától és eljárásától megkülönböztetni nem óhajlik. Erre Schlauch Lőrinc nagyváradi püspök, a püspöki kar nevében kijelenté, hogy nem tartja időszerűnek ezen igen fontos ügyet a budgetárgyalás alkalmával tárgyalni s ennek következtében azon időre kívánja ezt halasztani, midőn annak szüksége be fog állani. E két nyilatkozat a királyi üzenet eredményének tartatik.

A z o r o s z o r s z á g i z s i d ő ü l d ő z é s e k enyhítésére Londonban népgyűlést hívatott egybe. Azonban a népgyűlés bizottságával bizalmas uton megértették Oroszországból, hogy ne küldje oda képviselőit, mert kérvényeit sem a cár, sem más közbenjáró személyiség el nem fogadja. Oroszországban a bírói hatalom tanács előtt egy új zsidótörvény fekszik, mely 45. cikkét foglal magában; ezek közül az egyik annyiban kedvező a zsidókra nézve, mert megszünteti azt a vonalat,

melyet a határtól számitva ötven verstnyire vonnak s melyen túl zsidóknak lakni nem volt szabad. A többi cikk elrendeli a zsidó gyógyszereszeknek, fogorvosoknak, segédorvosoknak, habátnak stb. kiutasítását a zsidók által nem lakható területekről.

O r e z y B e l a báró, a király személye körüli miniszter, állásfoglalásaitól felmentetett és helyébe Szógyény M a r i a k i L a s z l ó, a külügyminiszterium első osztályának főnöke nevezetett ki. Szógyény belépése a miniszteriumba azgy nyereségnek tartatik a kormányra nézve minden szempontból; benne látják azt a minisztert, a ki állásának megtudja adni azt a jelentőségtes tartalmat, melylyel azt az 1848. törvény felruházta.

I r r e d e n t a ü z e l m e k. Románia-ban professzorok és egyetemi hallgatók gyűléseket és gyűléseket tartanak, melyekben Erdély sérelmeit tárgyalják s emlékiratot szerkesztenek Európához a magyar zsarnokság vádjával, melyet lefordítanak őt nyelvre és szétosztórnak egész Európában. Interpelláció interpellációt ér a román képviselőházban és a szenatusban s heves beszédek tartanak a magyarok ellen, melyek Románia beavatkozását követelik a magyarországi románok érdekében. A román külügyminiszter alig képes a törvényhozó testületet némileg megnyugtanni két-színű beszédekkel; a román közoktatásügyi miniszter pedig idegen újságírók előtt fenyegetőzik Magyarország és a magyarok ellen. Nem csoda tehát, ha a magyarországi románok vérszemet kapnak s örüléssel figyelemmel követik a magyarországi románok követeléseit. Mutatuk közöljük a Nagyszombatban megjelenő »Telegrafus Romanus« követeléseinek tartalmát: »A román nyelvről tiszteletben tartása úgy az igazságszolgáltatásban valamint a közigazgatásban, az alsó-és felsőfokú hatóságoknál. 2. A román nyelvről használatát a népiszkolákban, az 1879-iki törvénytől való eltéréssel. 3. Választási törvény Erdélyben magyarországi cenzussal. 4. A gör. keleti egyháznak sorbíthatatlan autonómiaja, a nélkül, hogy a kormány rendeletek által ez egyháznak belügyeibe beavatkozzék t. Ebből a nehány pontból is látjuk, hogy a román testvérek célja nem kevesebb, mint felbontása a magyar államnak, tagadása a magyar nemzet politikai egységének és végül feladása a nemzet és az ország jövőjének. Mindegy, mi nem jövedik meg az e fajta fenyegetésektől, jöjjenek

bár azok Bukarestről vagy Szebenből. Óhajtatunk csak volna ezzel szemben, hogy a nemzetiségi kérdés gyökeres megoldása ne késse sokáig.

A b é k é s o l a s z k o r m a n y a z a t háta mögött szintén irredenta érzelmek vannak foganatban. E propagandának célja a szomszédos államok olaszok által lakott területeit visszahódítani. E célból ma még meglegednek azzal, hogy a hivatalos világ nyílt támogatásának reménye nélkül a kismellett területeken iparkodnak ébren tartani, szítani, igaztani az olasz lakosság vonzódását Itáliához, táplálni a reményéseket, melyek az Olaszországgal való egyesítéshez fűződnek. Ilyen muakvt végé időszerű irodalmuk, a fajrokonaikkal sürűn érintkező ügynökeik s a titkos egyesületek. És e munkával szemben ébren kell lenni nemcsak a monarchának, de a magyar kormánynak is, hogy tengerpartit politikáját Fiume jelentőségének gyarapításával s az anyaországhoz való minél erősebb fűzésével kellőképpen előkészítse a jövőendő eshetőségekre.

F r a n c i a o r s z á g a b é k é s p o l i t i k a u t j á n. Néhány év előtt alig volt Franciaországban népszerűtlenebb ember Jules Ferry-nél. Népszerűtlenségének oka az volt, hogy Ferry, mint akkori kormányelnök, a kontinentális politikával való összhangzásban, a világkébe fenntartásában s a béke korszak alatt a francia zászlóknak új gyarmatok hódításával világszerte diadalmat meghódításában kereste a köztársaság üdvét. Ámde a francia közvélemény nem tudta Ferrynek megbocsátani, hogy a német háborút kitörülte az eshetőségek sorából és Franciaországot Tonkingéért feyvertelenlenné tette a Rajna felé. A kamara bizalmatlanságot szavazott neki s ettől kezdve a legtagább szemhatáru francia államférfi visszavonultan élt. A napokban azonban visszatért a közvélemény hajlama Ferry személtéhez, a mennyiben a mult heti szenatorválasztások alkalmával neki hét mandátumot juttatott nagy szótöbbséggel. A beszédek, melyeket e választások alkalmával mondott, a francia köztársaság békeprogramját tartalmazza, vagyis azt, hogy a revans-eszme levétett a francia köztársaság ez időszertit napirendjéről.

A t u r o c m e g y e i m a g y a r c a s i n o e s h ő 7-én tartotta tisztújító közgyűlését Szülő Géza kir. tanácsos elnöke alatt. A közgyűlésen felolvastattok az egylet buzdó pénztárosának, E propagandának célja a szomszédos államok olaszok által lakott területeit visszahódítani. E célból ma még meglegednek azzal, hogy a hivatalos világ nyílt támogatásának reménye nélkül a kismellett területeken iparkodnak ébren tartani, szítani, igaztani az olasz lakosság vonzódását Itáliához, táplálni a reményéseket, melyek az Olaszországgal való egyesítéshez fűződnek. Ilyen muakvt végé időszerű irodalmuk, a fajrokonaikkal sürűn érintkező ügynökeik s a titkos egyesületek. És e munkával szemben ébren kell lenni nemcsak a monarchának, de a magyar kormánynak is, hogy tengerpartit politikáját Fiume jelentőségének gyarapításával s az anyaországhoz való minél erősebb fűzésével kellőképpen előkészítse a jövőendő eshetőségekre.

A N á r o d n i e N o v i n y i g e n t i s z t e l t l a p t á r s u n k egyik mult heti számban jónak látja lapunk társzerkesztőjének személyéről foglalkozni. Ő a maga részéről — mint a magyar példaszó tartja — egyik fulén be, a másikon ki-eresztette ama bölcs szavakat, mert hát jól tudja, hogy »néhány« hang nem hallatszik föl a menországra! Hanem mi bátorságot veszünk magunknak, hogy e helyen megemlékezzünk ama kedves enyélgről. Mindenek előtt tiltakozunk az ellen, mintha mi komolyabban vennők cikkről új kedveskedéseit, mint ahogy az vette, akit illet. Csupán egy-két apróságra szándékunk figyelmeztetni a t. cikkről. Mindenekelőtt arra, hogy szörnyen feledékeny. Jgen, mert fulünk hallatára ismételtlen fölémlítette előtte, akit atómjaira szeretszini szándékozott, hogy f é l e g y h a z i születési kuncember s a t. cikkről mégis nagy kedvelés-levele s e m e g y e i n e k állítja. Mi ebből csak kettőt következtethetünk: vagy azt, hogy feledékeny, vagy azt, hogy nem tudja a földrajzot. Azt hisszük, az előbbi szivesebben magára vállalja, mint az utóbbit. Aztán szörnyű kéjérzettel kér pardont, hogy »tanjónak« találta címezni a tollhe-

teremtette. még akkor is aludt, a fejénél meg egy isszonyító nagy száraz topolyafalett ki a földből, a kinek a tagjába három kis zöld levél volt.

Felkölti hát elsőbbed a gazdáját, azután pedig fölzalad a fára, levezi a három levelet s azt mondja a mézáros legénynek! — No édes gazdám János, kösd ezt a levelet a kendőd egyik szögibe, ezt meg a másik szögibe, ezt meg a harmadik szögibe, aztán tedd el. Azzal kő útra keltek.

De hogy im' kősd este volt már az idő, mikor abba a városba értek, a hol a vár ár volt, a legelső háznál kértek hat szállást, egy öreg asszonnyal.

Reggel, a hogy megvirradt, látják, hogy a város gyászszal be van húzva. Kérdik aztán az öreg asszonnytól, hogy miért van itten az a nagy búban?

— Nem egyebét jón embeké — így mondja az nekik — mert a király leánya megvakult.

— Hisz' azt legkönynyebb meggyógyítani! mondja a kis rongyos ember.

No a szállás-adó asszonynak se kellett egyéb, egybe fölzárdt a királyhoz elmondani, hogy ő nála olyan tudalmas emberek vannak, a kik azt mondják, hogy a szemet legkönynyebb meggyógyítani.

Itten a király egybe befogatott s elment a vén asszony házához.

De hogy a mézáros legény nem tudott semmit, nem akart menni a királyi palotába, a szolgálja meg hallgatott.

Akkor a király azt mondja, hogy az ő lánya szemet meg nem gyógyítják, egybe felakasztódnak a erőszakkal elvitte őket a kastélyba.

A mézáros legény nagyon megijedt, mondta is a kis rongyos embernek, hogy:

— Látod szolgám János, minek beszélsz te olyat, hogy a szemet legkönynyebb meggyógyítani, ha nem értesz hozzá!

— Soh'se búsúlj édes gazdám, majd tesszünk egy próbát.

— No ha meggyógyítjátok a szemet — biztatja a király — nektek adom a királyságot, meg a lányom.

Mikor felének a palotába, így szól a kis rongyos ember:

— Hallod-e te édes gazdám, vedd elő azt a kendőt, akinek a szögibe a három zöld levél van, aztán ódd ki elsőbbed azt a szögét, a melyikbe legelőbb kötted.

Kibontja hát a mézáros legény, a kis rongyos ember pedig ráborítja a zöld levelet a király-kisasszony szemire s azt kérdi tőle:

— No hogy' látsz most?

— Ugy látok, mintha sürt-szántán néznék keresztül.

Akkor ráborítja a középső zöld levelet is.

— No hogy' látsz most király-kisasszony — kérdi megint.

Ugy látok, mint valami nagyon ritka rostán.

Legutóbbi ráborította aztán a harmadik zöld levelet is.

— No hogy' látsz most király-kisasszony?

— Ugy mint tizenkét éves koromba.

Oda adta hát a király nekik a lányát is, a királyságot is, a kis rongyos ember pedig azt mondja a gazdájának, hogy ő átengedi neki a király-kisasszonyt feleségül legyen az övé.

A mézáros-legény elvitte hát a lányt, megesküdtek rendszeren, tökéletesen, így lett aztán az apósa unán a mézáros legényből király.

Egyszer eszibe jut, hogy meglátogassa az apját, anyját feleségül. Egybe kiadja hat

a parancsot, hogy fogjanak be négy deres szürkét abba a hintóba, a kin esküdni voltak, a kocsis meg szénát, abrakot, mint rakjon föl, mert im' útra kelnek.

Mikor befognak, azt mondja a kis rongyos ember:

— Hallod-e te édes gazdám, majd én ülök a hintóba hátul az asszonnyal, te csak ül a bakra.

A mézáros legény nem ellenezte, csak hát mégis úgy törődött, hogy mi történik majd az ő feleségével.

A hogy élének egy kis forrás-kutat s megállnak ottan, a kis rongyos ember lekappja a király-kisasszonyt a kocsiáról, a kutho viszi, földhöz vagja, aztán megtapoasa az egyik lábát, a másikat meg megfogja, ketté hasítja. Akkor a király-kisasszonyból két ordog fiú kiugrott.

Itten a mézároslegény nagyon megijedt, no meg busulni is kezdett, hanem a kis rongyos egybe megvigasztalta, mert a hogy a belső részit szépen kimosta s összetette uga a hogy volt, a király-kisasszony megint felelevenedett.

— M'rt tetted ezt édes szolgám? kérdi akkor a mézáros legény?

— Csak azért édes gazdám, mert ha én ezt most nem teszem, a király-kisasszony megint megvakult volna.

János megörült, hogy az ő szolgálja olyan hiv. Avval felültek a hintóba, a kis rongyos ember a kocsihoz, János legény meg a feleséghez, s háza hajtottak az öreg mézároshoz.

Othton a fiú elmondta mindenféle sorát, hogy van most már neki országa, királysága, feleségül király leánya, hat ő bizony többet nem mézárosodik,

— Most is csak azért jöttem, — így

mondja tovább — hogy magokat édes szülem elvigyem oda, a hol én lakok. Kiéd anyám, akár egész nap is ühét a guszaly mellett, vagy imádkozhatik, maga pedig édes apam az apóssommal majd csak elpárizgat.

Mikor az öregek föléjzülnek, éllel a kis rongyos ember s azt mondja:

— Hallod-e te édes gazdám János, keltel az én időm, eddig volt szegőségem, elmegyek hát én. De mielőtt meg elválnék egyet mondok. Eredj te oda abba az erdőbe, a hol rád ért az alvás s a fejednél az a nagy száraz topolya fa kinőtt, talasz te ott majd egy nagy kösniklát, az alatt egy nagy bardlangot, abba meg anyi aranyat ezüstöt egy rakáson, hogy szörő lapáttal tiz ember se hánja ki egy nap alatt. Itt van a barlang kulcsa, ezzel nyisd fel. — Aztán tudod e most már ki vagyok én? Én vagyok az, a kit te eltemtetted, s a kinek az adósságot is kifizetted, azért hat nekem az Isten úgy rendelke, hogy én ezt nekied vissza ajándékozom.

Azzal a kis rongyos ember kezét fogott Jánossal, s egybe elült.

A mézároslegény pedig apjóstul anyjóstul felment a királyhoz s éltek őek szépen békeben, talán még most is élnek ha meg nem haltak.

Egy légyott.

(Franciából: Beniczky Lajos.)
(Folytatás)

Valamelyik este, egy hangversenyen a grófnő tudatta Luciánál, hogy két nap mulva el kell utaznia! halkán hozzátette: »Jöjjön holnap velem reggelizni, mire, furcsa kissé gúnyos mosoly szállt a fiatal ember ajkaira, de a grófnő csak azért is

december hó 5-én kelt 75.194/1-
számu rendeletével a kralóván-pop-
rádi törvényhatósági közúton Verbó
és Nagy-Olaszi közt újból épülő Vág-
hid vasfelszerkezete költségviselésé-
nek helyreállítását 2030 frt 76 kr.
összeg erejéig engedélyezte.

A fenti említett munkákat fogana-
tosításának biztosítása céljából az
1891. évi január hó 27-ik napjának
déléltől 10 órájára a lipió vármegyei
m. kir. államépítészeti hivatal
helyiségében tartandó zárt ajánlati
versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak,
hogy a fentebbi munkákat végrehaj-
tásának elvállalására vonatkozó, az
árleengedést vagy áremelést száza-
lékban kifejező, az engedélyezett
költség után számítandó, s a részle-
tes feltételekben előírt 5 százalé-
nyi bánatpénzzel ellátott zárt aján-
lataikat a kitűzött nap d. e. 10 órá-
ig a nevezett hivatalhoz annyi-
val inkább igyekezzenek beadni, mivel
a későbbben érkezettek figyelembe
nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálataira vonat-
kozó műszaki művelet, az általános
és részletes feltételek és szerződési
minta a nevezett m. kir. államépi-
tészeti hivatalnál, a rendes hivata-
los órákban, naponként megtekint-
hetők.

Liptó-Szt.-Miklóson, 1891. évi ja-
nuár hó 2-án.

A lipióvármegyei m. kir. államépi-
tészeti hivatal.

Kruspér,
hivatal főnök.

Jelentés.

A TURO CZ-SZT.-MÁRTONI MAGYAR NYOMDA

1890. évi november 1-én

A TOPERCZER-féle HÁZBA tétetett át.

**A legnépszerűbb
(s a legelterjedtebb
magyar napilap**

**1891.
XI. évfolyam**

**A legnépszerűbb
(s a legelterjedtebb
magyar napilap**

BUDAPESTI HIRLAP

Szerkesztők és lapfajladonosok:
Czukási József és Bákosi Jenő.

A „Budapesti Hirlap”-nak a hazai művelt olvasóközönség vette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét, minden partérek melleszével küzdött nemzetünk é fájunkert, az egyetlen jelszóval: **magyarország!** Viszont az ország legkivalóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, folkarolva azt oly módon, mely paratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban maig a legfenyesebb eredményt a „Budapesti Hirlap” erte el: legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az orszagnak.

A „Budapesti Hirlap” politikai cikkeinek iránya, mint eddig, ugy ezentúl is mindenkor nemzeti és a partérdelkektől független. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közelete felől tavrati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minökkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap. „Budapesti Hirlap” tavrati és telefon tudósításai manap már teljesen egy fokoz allanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. A „Budapesti Hirlap” tarca rovata a lapnak egyik éróssége és mindig gondot fordít ra, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napi rovatokat kitűző zurnaliszták szerkesztik s a helyi értesülés ismert legugyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényeszeki rovatlan külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet foglalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mit a jéközárásra szükséges. A regénycsarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közli.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt. felelve 7 frt. negyedévre 3 fét 50 kr., egy hora 1 fét 20 kr. Az előfizetések vidékről legelőszörben postautalványalni eszközölhetők, követknző cím alatt: **A „Budapesti Hirlap” kiadóhivatalának, Budapest, IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.**

Égés és biztos segítség gyomorbagok s azok következményei ellen.

Az egészség fenntartására, az elhanyagolt s ennek folytán a véresek tisztítására és tisztá állapotban való fenntartására és a jó emésztés elősegítésére a legjobb s leghatékonyabb szer a már is mindenütt ismeretes és kedvelt:

életbalsam Dr. ROSA-tól

Ezen életbalsam a legjobb s legröghyhatóssá gyógyítvekből a leggondosabban van készíte s különösen minden emésztési bagok, gyomorgörce, sívárgyány, savanyú felhűgés, sívótómia, savanyos botok stb. stb. ellen teljesen hatékonyat bizonyult. Ily kitűző hatást következtében ezen életbalsam egy bizonyult, megbízható házasoróvá lett a népnek, ara egy nagy üveggel 1 frt, kis üveggel 50 kr. Elismer irak ok ezrei bármiké betekintés végett rendelkezésre állnak.

Óvás! Hamisítók elkerülése végett, mindenkit figyelmeztetek, hogy az egyedül általam az eredeti utasítás szerint készített „Dr. ROSA-féle életbalsam” minden üvegeskéjé kék burokba van csomagolva, melynek hosszoldalain „Dr. ROSA életbalsama a s fetele sashoz” ezimzett gyógyiszertárból. FRAGNER B. Prága 205—III., német cseh, magyar és franciá nyelven olvasható, széles felein pedig az ide nyomott védjegy látható.

Dr. ROSA életbalsama valódián kapható csak a készítő FRAGNER B. főraktárában, gyógyiszertár a fekete sashoz Prágában 205—III., és BUDAPESTEN Turok József úr gyógyiszertárából, Királyutca 12. sz. Budai Emil úr városi gyógyiszertárában a Városház-téren.

Az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb gyógyiszertárában van raklár ezen életbalsamból.

Ugyanott kapható: **prágai általános házi-kenőcs.**

több ezer háányilatkozattal elismert biztos gyógyiszer mindenféle gyuladások, sebek és genyedésék ellen. Ezen kenőcs biztos eredményel használható a női emő gyuladása-
nal, a tej tespedésénél s az emő megkeményedésénél szülőkör, kelevénynél, vérdaganatoknál, genyes fakadékoknál, pokolvagnál, koromgyökélnél, az ugynevezett körömtegen-
nél, ekimeményedésekélnél, felpuffadásoknál, mirigydaganatoknál, zsírdaganatoknál, érzékenlen tagoknál stb. Minden gyuladást, daganatot, ekimeményedést, felpuffadást a legrovidebb idő alatt eltávolít; s ahol már genyedés mutatkozik, ott a daganatot legrovidebb idő alatt fájdalom nélkül felszívja, kiéretti és kigyógyítja.

Kapható 25 és 35 krajczáros szelenczékben.

Óvás! Mianth a prágai általános házi-kenőcsöt sokszor utánozzák, mindenkit figyelmeztetek, hogy az eredeti utasítás szerint csak nálam lesz készíte s csak akkor valódi, ha a szíra s érósselence, melybe töltetik, vörösa használt utasításokba (melyek 9 nyelven nyomták) és kék kartonba, melyen az ide nyomott védjegy látható — burkolva van.

HALLÁSI BALSAM a legbizonyultabb, számtalan próbatét által legbiztosabbnak elismert szer a nehéz hallás kigyógyítására s az egészen elvesztett hallási tehetség visszanyerésére. Egy üveg ára 1 frt.

Ch. roba ujea Babku

ateho. ÚCINOK PALENKY

Erkölcs-nemesítő olvasmány a tót nép számára.

Egy darab ára 3 kr.

Megrendelhető a turocz-sz.-mártoni magyar nyomdában.

EGY FIU,

ki helyesen tud írni és olvasni

TANONCZUL

felvétetik a turocz-szt.-mártoni magyar nyomdában.